

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาผลการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ปีการศึกษา 2565
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกนกลักษณ์ พลพวง
ตำแหน่ง	อาจารย์ผู้สอนสาขาการบัญชี
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี บช.บ บัญชีบัณฑิต
ชื่อสถานศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา โทรศัพท์ส่วนตัว: 098-827-5465 E-mail: saleela.aor@gmail.com
ปีที่วิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565
ประเภทวิจัย	ประเภทที่ 1 วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1.) เพื่อพัฒนาผลการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ 2.) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ ก่อนเรียนกับหลังเรียน 3.) เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนแบบกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อแบบร่วมมือ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา เครื่องมือที่ใช้คือแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 2 แผนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบประเมินการพัฒนาคุณภาพการเรียนแบบกลุ่ม โดยนำมาคำนวณค่าทางสถิติ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยพื้นฐาน (ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และคะแนนพัฒนาการ

ผลการวิจัยตอนที่ 1 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนแบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.52 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90 และคะแนนทดสอบหลังการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อแบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับค่าแรง โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อแบบร่วมมือ ปรากฏว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน และผลการวิจัยตอนที่ 2 พบว่าคะแนนพัฒนาการในครั้งที่ 1 ทุกกลุ่มจะอยู่ในระดับคุณภาพที่ดี ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 1,3,4 และกลุ่มที่ 5 มีการพัฒนาการขึ้นมาอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีมาก ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 1,2,3 และกลุ่มที่ 4 อยู่ในระดับคุณภาพที่ดีมาก และกลุ่มที่ 5 อยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยมและคะแนนพัฒนาการ ในรายวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับค่าแรง ของคะแนนทดสอบย่อยทั้ง 3 ครั้ง จากการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้อแบบร่วมมือ ปรากฏว่า ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 3 โดยรวมมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอยู่ในระดับคุณภาพดีเยี่ยม

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

โลกในศตวรรษที่ 21 ถือเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวมีความแตกต่างจากศตวรรษที่ 19 และ 20 อย่างสิ้นเชิง เศรษฐกิจ อุตสาหกรรมในอดีตได้ถูกแทนที่ด้วยเศรษฐกิจและบริการ ที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล ความรู้และนวัตกรรม และไม่ว่าจะหันไปทางใดก็เห็นการนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเพิ่มผลผลิต แทนการใช้แรงงานแบบเดิม จากสถานการณ์นี้เห็นว่าคนที่ประสบความสำเร็จได้จะต้องมีทักษะในการเผชิญกับโลกที่ซับซ้อนขึ้น จะต้องเป็นผู้ที่มีทักษะที่เรียกว่า “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” ซึ่งสามารถแบ่งได้กว้างๆ เป็น 3 ด้าน คือ ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะแห่งอนาคตใหม่ในศตวรรษที่ 21 (21ST Century Skills) เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนคนไทย ในฐานะการเป็นพลเมืองของโลก ที่มีการดำรงชีวิตท่ามกลางโลกแห่งเทคโนโลยี โลกของเศรษฐกิจและการค้า โลกาภิวัตน์กับเครือข่าย ความสมดุลของสิ่งแวดล้อมและพลังงาน ความเป็นสังคมเมือง ความเป็นสังคมผู้สูงอายุ และความเป็นโลกส่วนตัวอยู่กับตัวเอง ซึ่งคนไทยยังติดกับดัก และวังวนของการเป็นผู้ใช้ ผู้บริโภค และผู้ซื้อ ขาดการประมาณตนในการใช้ให้เหมาะสม พอเพียงต่อเนื้องาน ตกเป็นทาสทางความคิด ไม่สามารถเป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์พัฒนาต่อยอดการใช้งาน และก้าวไม่ผ่านไปสู่ การเป็นผู้คิดนวัตกรรม สร้างและผลิตภัณฑ นำไปใช้เพื่อดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีคุณภาพ อย่างเหมาะสม พอเพียงตามลักษณะการใช้งาน นำไปสู่การแลกเปลี่ยนให้สังคมและประเทศอื่น ใช้งาน เกิดการสร้างกลยุทธ์การขาย ในลักษณะอาชีพต่าง ๆ ที่มีเทคโนโลยีสอดแทรกเข้าไปในระบบการทำงาน และการดำรงชีวิต เกิดเป็นธุรกิจและการประกอบการ สร้างดุลยดานการค้าในเวทีการแข่งขันที่มีการสงสาร-รับสาร ในความเป็นโลกาภิวัตน์ สร้างเครือข่ายพันธมิตรทางการค้า และการแลกเปลี่ยนจำหน่ายสินค้าที่มีการกีดกันของกลุ่มพันธมิตรกับประเทศที่มีผู้ผลิตที่ไม่คำนึงถึงความสมดุลของสภาพแวดล้อมและพลังงาน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิต ท่ามกลางการเกิดการเปลี่ยนแปลงความเป็นสังคมเมือง แทรกอยู่ในความเป็นชนบท มีการใช้เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก มีการรับ-ส่งข้อมูลข่าวสาร และสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ แบบเข้าถึงทุกที่ทุกเวลา อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้คนอายุยืนขึ้นเกิดเป็นสังคมคนแก่ มีสัดส่วนกับคนวัยทำงานเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และภายใต้ความเป็นโลกเทคโนโลยี และโลกาภิวัตน์ คนขาดกาลเทศะการใช้เทคโนโลยี ที่มีการผลิตและพัฒนาใช้งานอย่างต่อเนื่อง เกิดเป็นสังคมก้มหน้า สิ่งเหล่านี้เป็นโจทย์ ที่จะจัดการศึกษาองรับความเป็นศตวรรษที่ 21 เพื่อให้คนไทยมีคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ที่สามารถปรับตัวได้อย่างชาญฉลาดเท่าทัน มีภาวะความเป็นผู้นำด้านการงาน ที่สามารถขึ้นนำตนเองในการพัฒนาการสร้งงานและอาชีพ และตรวจสอบการเรียนรู้ ของตนเองได้อย่างมีสติ และด้านศีลธรรม ที่ให้ความเคารพซึ่งกันและกัน มีความซื่อสัตย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่า

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายไปที่ผู้เรียน เกิดคุณลักษณะ ในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจะไขความรู้ในสาระหลักไปบูรณาการสั่งสมประสบการณ์กับทักษะ 3 ทักษะ

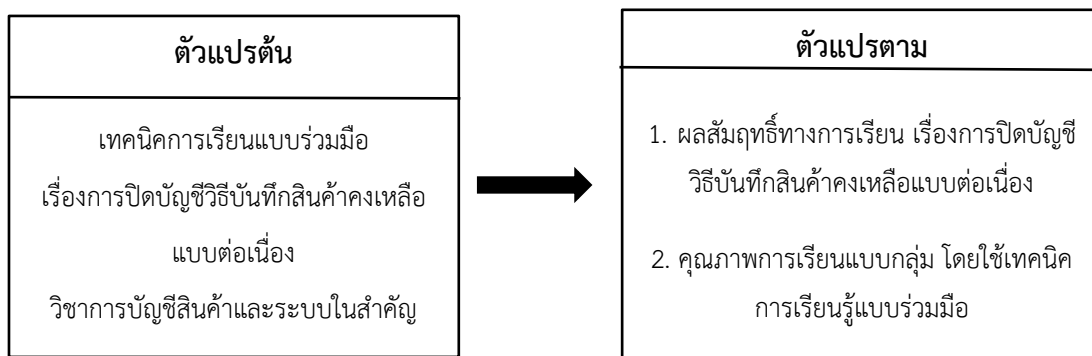
เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะดานการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ

การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่สำคัญและจำเป็นต่อตัวนักเรียนอย่างแท้จริง มุ่งไปที่ให้นักเรียนสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ตองกาวขามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ครูต้องไม่สอนหนังสือไม่นำสาระที่มีในตำรามาบอกบรรยายให้นักเรียนจดจำแล้วนำไปสอบวัดความรู้ ครูต้องสอนคนให้เป็นมนุษย์ที่เรียนรู้การใช้ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 เป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ และอำนวยความสะดวก (facilitate) ในการเรียนรู้ ให้นักเรียนเรียนรู้จากการเรียนแบบลงมือทำ โดยมีประเด็นคำถามอยากรูเป็นตัวกระตุ้นสร้างแรงบันดาลใจให้อยากเรียน ที่จะนำไปสู่การกระตือรือร้นที่จะสืบค้น รวบรวมความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาสนับสนุน หรือโต้แย้งขอสมมติฐานคำตอบที่คุณเคยพบเจอจากประสบการณ์เดิมใกล้เคียงสร้างเป็นกระบวนการที่คนใหม่แทนของเดิม การเรียนรู้แบบนี้เรียกว่า Project-Based Learning: PBL, จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้แบบเป็นกลุ่มย่อย ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน มีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ ก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
3. เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนแบบกลุ่ม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ให้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ภาพที่ 1: กรอบแนวความคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ ก่อนและหลังเรียนแตกต่างกัน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา มีคุณภาพการเรียนรู้แบบกลุ่ม เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในภาพรวมอยู่ในระดับดี หรือ ดีมาก

นิยามคำศัพท์

1. **เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ** หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนเรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับค่าแรง วิชาการบัญชีอุตสาหกรรม แตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เรียนร่วมกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ หรือ ทีมตามระบอบประชาธิปไตย และเป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ทำให้สามารถปรับตัวอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
2. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง คะแนนที่ได้จากการใช้แบบทดสอบความรู้ของนักเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อทดสอบผู้เรียนก่อนและหลังเรียน เป็นแบบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ

3. รายการปิดบัญชี (Closing Entries) หมายถึง การโอนบัญชีชั่วคราวทุกบัญชีที่เกี่ยวข้องกับ ส่วนของเจ้าของหรือหุ้น-เจ้าของกิจการ ไปยังบัญชีส่วนเจ้าของเจ้าของหรือหุ้น-เจ้าของกิจการ เพื่อหยุด คงเหลือของบัญชีหุ้น-เจ้าของกิจการที่ถูกต้อง โดยทำการบันทึกรายการ ณ วันสิ้นงวดบัญชี สำหรับกิจการที่ใช้วิธีบันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือแบบสิ้นงวด (Periodic Inventory Method) จะต้องปิดบัญชีสินค้าคงเหลือต้นงวดด้วย เนื่องจากสินค้าส่วนนี้จะถูกจำหน่ายออกไปแล้วและจะต้อง บันทึกรายการสินค้าคงเหลือปลายงวด (ได้มาจากการตรวจนับและ คำนวณต้นทุน) ส่วนกิจการที่ใช้วิธีบันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง (Perpetual Inventory Method) ไม่มี การปิดบัญชีสินค้าคงเหลือต้นงวด และไม่มีกรบันทึกรายการสินค้าคงเหลือปลายงวด เพราะกิจการมีบัญชี สินค้าคงเหลือบัญชีเดียว ซึ่งแสดงยอดสินค้าคงเหลือเป็นปัจจุบัน และกิจการมีการบันทึกต้นทุนขายไว้ เรียบร้อยแล้ว

4. การบันทึกรายการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง การบันทึกรายการปิดบัญชีสำหรับกิจการที่ใช้วิธีบันทึกบัญชีสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิธีนี้กิจการจะเปิดเฉพาะบัญชีกำไรขาดทุน (หรือสรุปผลกำไรขาดทุน) วิธีบันทึกจะโอนปิดบัญชี ต้นทุนขาย บัญชีที่เกี่ยวข้องกับรายได้และค่าใช้จ่ายไปยังบัญชีกำไรขาดทุน และหาผลต่าง ซึ่งหมายถึงกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิ จากนั้นจะโอนปิดบัญชีกำไรขาดทุนไปยังบัญชีหุ้น-เจ้าของ กิจการ ขั้นตอนสุดท้ายเป็นการโอน ปิดบัญชีถอนใช้ส่วนตัว-เจ้าของกิจการ (เงินถอน) ไปบัญชีหุ้น-เจ้าของกิจการ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

การเรียนรู้แบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

Johnson, D.W. and Johnson, R.T. (1986) กล่าวว่า การร่วมมือกันคือ การทำงานร่วมกันภายในกิจกรรมที่ทำร่วมกันนี้ แต่ละคนจะแสวงหาผลลัพธ์ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกคนอื่น การเรียนรู้แบบร่วมมือใช้ในการสอนกลุ่มเล็ก ๆ ที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตนเองและแก่กันและกัน ในสถานการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีการพึ่งพากันในทางบวกเพื่อการมุ่งผลสำเร็จของผู้เรียน

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543, หน้า 38) ได้กล่าวถึงความหมายการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน โดยในแต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จ ของกลุ่มทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือความสำเร็จของกลุ่ม

กรมวิชาการ (2546) กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือ พึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนคนและส่วนรวมเพื่อให้ตนเองและ สมาชิกในกลุ่มประสบความสำเร็จตาม

เป้าหมายที่กำหนด ซึ่งการเรียนรู้ดังกล่าวมีความหมาย ตรงกันข้ามกับการเรียนที่เน้นการแข่งขัน และการเรียนตามลำพัง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความ แตกต่างกัน ทั้งเพศ อายุ และความรู้ความสามารถ แต่มีเป้าหมายในการเรียนร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีบทบาทที่ ชัดเจนในการเรียนหรือการทำกิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน และได้เรียนรู้ ไปพร้อม ๆ กัน ภายในกลุ่มมี ปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง ได้พัฒนาทักษะความร่วมมือ ในการทำงานกลุ่ม สามารถสื่อสารกัน และร่วมกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย คนที่เรียนเก่งจะ ช่วยคนที่เรียนอ่อน เมื่อกลุ่มบรรลุเป้าหมาย ทุกคนก็จะรู้สึกประสบความสำเร็จและภาคภูมิใจร่วมกัน

รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

ไสว พักขาว (2544) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือที่นิยมใช้ในปัจจุบันมี 7 รูปแบบ ดังนี้ 1. รูปแบบ Jigsaw, 2. รูปแบบ STAD (Student Teams – Achievement Division) 3. รูปแบบ LT (Learning Together), 4. รูปแบบ TAI (Team Assisted Individualization) 5. รูปแบบ TGT (Teams-Games-Tournaments) 6. รูปแบบ GI (Group Investigation) 7. โปรแกรม CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

ขั้นตอนจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative learning)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ในขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนเรียน เริ่มด้วยผู้สอนชี้แจงจุด ประสงค์ของบทเรียน หลังจากนั้นผู้สอนจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยละผู้เรียนในกลุ่มให้แตกต่างกัน ในด้านสติปัญญา ความถนัดและภูมิหลัง แบ่งจำนวนสมาชิกในกลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน หลังจากนั้น ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการสอนหรือบรรยายเนื้อหาตามบทเรียน หลังจากนั้นมอบหมายงานให้แก่กลุ่ม ซึ่งผู้สอนจะอธิบายถึงปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไข หรือ คิดวิเคราะห์ หากคำตอบ พร้อมแนะนำแหล่งข้อมูลค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ อย่างชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นตอนที่สมาชิกภายในกลุ่มจะได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ร่วมกัน การ ทำงานเป็นทีมการร่วมกันรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ร่วมกันทำงาน ตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับ โดยผู้สอนอาจใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจที่น่าสนใจและเหมาะสม กับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนาคู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม เป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยหรือต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นตอนนี้สมาชิกภายในกลุ่มจะรายงานผลการดำเนินงาน กลุ่ม โดยผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นสามารถซักถามหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น เน้นการตรวจผลงานกลุ่มและผลงานรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมสิ่งที่ยังต้องปรับปรุง

แล้วจึงทำการทดสอบผลงานอีกครั้ง

5. ชั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ชั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ที่จำเป็นหรือไม่ครอบคลุม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข ให้การเสริมแรง โดยการชมเชย หรือมอบรางวัลกลุ่มที่ทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ และการให้กำลังใจกับสมาชิกในกลุ่มที่ยังไม่สามารถ ทำงานผ่านเกณฑ์ได้

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ (Co-operative learning)

จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson, D. W., & Johnson, R. T., 1987) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 9 ประการดังนี้

1. ผู้เรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของผู้สอนได้ดี สามารถเปลี่ยนคำสอนของผู้สอนเป็นภาษาพูดของผู้เรียน แล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น
2. ผู้เรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้ผู้เรียน ได้รับความเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
4. ผู้เรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะผู้สอนคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม
5. ผู้เรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตน มีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
6. ผู้เรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคมมีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็ประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง
7. ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น
8. ผู้เรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไป ท่องหนังสือเฉพาตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย นั่นคือเขาต้องอธิบายให้เพื่อนฟังอย่างเข้าใจ
9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะเมื่อเป็นการตอบคำถามรายบุคคล แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่นๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้ผู้เรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้นการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประโยชน์หลายประการในการพัฒนาผู้เรียน นั่นคือ ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของผู้เรียน พัฒนาความคิดของผู้เรียน เกิดเจตคติที่ดีในการเรียน ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน ส่งเสริมทักษะในการ ทำงานร่วมกัน ฝึกให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ หรือมุมมองกว้างขึ้น ส่งเสริมทักษะทางสังคม ตลอดจนจนช่วยให้ผู้เรียนมีการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศารทูล อารีวรวิทย์กุล (2554: ปริญญาโท) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์

และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “ประสิทธิภาพการใช้แบบฝึกหัดรายกลุ่ม ในรายวิชาการวิจัย ดำเนินงานของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์” ของ อาจารย์กาญจนา คำสมบัติ

วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “การพัฒนาความรู้ทักษะวิชาชีพทางบัญชีของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีที่ 3 สาขาการบัญชี” ของอาจารย์จรรุวรรณ บุตรสุวรรณ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พจนีย์ แผงศรีสาร (2557) ทำการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง อาณาจักรอยุธยา ด้วยวิธีการสอบย่อยทุกสัปดาห์ กับวิธีการทดสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ของนักเรียน ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2/4 และชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 87 คน โรงเรียนปรีณสรอยแยลส์วิทยาลัย แสดงให้เห็นว่าผลการเรียน ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ซึ่งมีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์โดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดีกว่านักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/5

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 90 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี ประจำปีการศึกษา 2565 จำนวน 25 คน เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) จำนวน 2 แผน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกลินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง และการบันทึกการปิดบัญชีวิธีบันทึกลินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่องในสมุดรายวันทั่วไป วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ

2. แบบทดสอบ มี 2 ฉบับ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกลินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง 10 ข้อ ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการบันทึกการปิดบัญชีวิธีบันทึกลินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่องในสมุดรายวันทั่วไป จำนวน 1 ข้อ (อัตนัย)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือทั้ง 2 ชนิด ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสมรรถนะวิชาชีพเฉพาะ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี จำนวน 2 แผน เวลา 8 ชั่วโมง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การปิดบัญชีวิธีบันทึกลินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การบันทึกรับบัญชีวิธีบันทึกลินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่องในสมุดรายวันทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และขอบข่ายวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และขอบข่ายเนื้อหา

ขั้นที่ 2 ศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมตามรูปแบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning)

ขั้นที่ 3 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนของรูปแบบกลุ่มร่วมมือ

ขั้นที่ 4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วไปนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและกิจกรรม

ขั้นที่ 5 เมื่อปรับแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เรียบร้อยแล้วจึงนำไปใช้งานจริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาบัญชี

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง แบบทดสอบ

ขั้นที่ 2 สร้างแบบทดสอบปรนัยให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

ขั้นที่ 3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นอาจารย์พี่เลี้ยง เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมของข้อความ

ขั้นที่ 4 เมื่อปรับแก้ไขแบบทดสอบตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปใช้งานจริงกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ห้อง 1 สาขาบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยทำตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบก่อนเรียน เพื่อวัดความสามารถก่อนการเรียนของนักเรียน โดยใช้เวลาในการ สอบ 30 นาที

2. แบ่งกลุ่มนักเรียนตามหลักการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยพิจารณาจากผลการทดสอบก่อนเรียนวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ ซึ่งแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่มๆ ละ 5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง จำนวน 1 คน, นักเรียนที่เรียนในระดับปานกลาง 1-2 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1-2 คน

3. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปดำเนินการสอน ในวิชาการบัญชีสินค้าและระบบใบสำคัญ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 แผน โดยมีการวัดผลหลังเรียนทุกครั้งหลังสอนเสร็จแต่ละแผน ซึ่งระยะในการสอนตามแผนและวัดผลการใช้เวลา 8 ชั่วโมง (4 สัปดาห์)

4. เก็บรวบรวมข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการปิดบัญชีวิธีบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง วิชาการบัญชีสินค้าและระบบในสำคัญ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยวิเคราะห์ด้วยตนเองและใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

1. คำนวณหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยและความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม
2. คำนวณหาคะแนนพัฒนาการจากคะแนนสอบย่อยหลังเรียน ทั้ง 3 ครั้ง แล้วนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนไปรวมเข้ากลุ่ม เพื่อเทียบเกณฑ์ระดับคุณภาพ ได้แก่ ดี ดีมาก และดีเยี่ยม

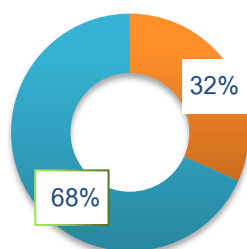
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล:

1. สถิติพื้นฐาน (ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)
2. คะแนนพัฒนาการ

เกณฑ์ระดับคุณภาพ (กลุ่ม)	
คะแนนพัฒนาการ	ระดับคุณภาพ
15-49	ดี
50-74	ดีมาก
75-100	ดีเยี่ยม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียนและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

■ ก่อนเรียน ■ หลังเรียน

ภาพที่ 2: ค่าร้อยละของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	คะแนนก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20)	คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)
1	นายชัยชนะ ราชธานี	7	15
2	นายนพรัตน์ เจริญสุข	9	17
3	นางสาวปรียา บุญลา	5	16
4	นางสาวสมฤดี คงจันทร์	6	16
5	นางสาวปัญญาพร บัวมาตย์	6	14
6	นางสาวภาณิน ดาษหิรัญ	5	16
7	นางสาวโชติกา ยังดีมาก	6	14
8	นางสาวโสมวรรณ พันธุ์บุตร	5	14
9	นางสาววาสนา ไวน้อย	9	18
10	นางสาวปานวาด มณีนพคุณ	8	15
11	นางสาวเนตรชนก ขวาป่องไต้	10	15
12	นางสาวพัชรภา แสงขันดี	9	18
13	นางสาวศรุตดา โคนสุพรรณ	10	17
14	นางสาวธัญพิมล อุนันท์	7	16
15	นางสาวพิมชนก ควรคง	8	17
16	นางสาววศินี ยิ่งรอด	6	16
17	นายพศิน เจริญจิต	9	17
18	นายปรเมศวร์ แซ่เฮ้ง	5	16
19	นายสุธี พลคาม	8	17
20	นายรัฐสิทธิ์ พาลี	6	16
21	นายต้นกล้า พันสีดา	8	17
22	นางสาวธิดาวรรณ ยิ่งยง	10	17
23	นางสาววันวิสา ไชยมั่ง	10	16
24	นางสาวมิถุณา บาลี	10	17
25	นางสาวไปรยา ยุทธิญาโณ	5	15
	ค่าเฉลี่ย	7.48	16.20
	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.90	1.08

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนการเรียนแบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.48 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.90 และคะแนนทดสอบหลังการเรียนแบบร่วมมือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.20 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับค่าแรง โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ปรากฏว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนพัฒนาการจากคะแนนทดสอบย่อยทั้ง 2 ครั้ง จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ตารางที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลคะแนนพัฒนาการจากคะแนนทดสอบย่อยทั้ง 3 ครั้ง จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

ครั้งที่ / กลุ่มที่	ครั้งที่ 1 (100)	ระดับ คุณภาพ	ครั้งที่ 2 (100)	ระดับ คุณภาพ	ครั้งที่ 3 (100)	ระดับ คุณภาพ
กลุ่มที่ 1	49	ดี	69	ดีมาก	79	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 2	43	ดี	49	ดี	77	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 3	45	ดี	71	ดีมาก	75	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 4	47	ดี	72	ดีมาก	76	ดีเยี่ยม
กลุ่มที่ 5	42	ดี	59	ดีมาก	74	ดีมาก

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนพัฒนาการในครั้งที่ 1 ทุกกลุ่มจะอยู่ในระดับคุณภาพที่ดี ครั้งที่ 2 กลุ่มที่ 1,3,4 และกลุ่มที่ 5 มีการพัฒนาการขึ้นมาอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีมาก ครั้งที่ 3 กลุ่มที่ 1,2,3 และกลุ่มที่ 4 อยู่ในระดับคุณภาพที่ดีมาก และกลุ่มที่ 5 อยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยมและคะแนนพัฒนาการในรายวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับค่าแรง ของคะแนนทดสอบย่อยทั้ง 3 ครั้ง จากการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ปรากฏว่า ในการทดสอบย่อยครั้งที่ 3 โดยรวมมีพัฒนาการที่ดีขึ้นอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยม

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยรวมแต่ละกลุ่มมีคะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยม

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง การบันทึกรายการเกี่ยวกับค่าแรง ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาการบัญชี ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สูงกว่า ก่อนเรียนด้วยวิธีเรียนแบบปกติ อาจเนื่องมาจากการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยนักเรียนแต่ละคนต้องพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาทุกประเด็น นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ต้องให้ความช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อนกว่า ด้วยการชี้แจง อธิบาย ยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถคิดได้ด้วยตนเอง และเป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และ การทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มรู้สึกว่ามีส่วนสำคัญ มีบทบาทเท่าเทียมกัน จึงมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ ทำให้สมาชิกในกลุ่มมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

นอกจากนี้การสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีวิธีการเสริมแรงโดยการคำนวณ คะแนนของนักเรียนที่มีผลการเรียนดีขึ้น คือ เมื่อจบเนื้อหาในแต่ละเรื่องจะต้องทำแบบทดสอบย่อย คะแนนของนักเรียนก็จะถูกนำมาคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม วิธีนี้ทำให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันอธิบายเนื้อหาให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจให้ได้มากที่สุด และนักเรียนในทุกระดับความสามารถในการเรียนพยายามที่จะทำคะแนนให้ได้สูงสุด เพื่อให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ดี เป็นวิธีการกระตุ้นให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างเต็มศักยภาพของตนเอง เพราะต่างก็หวังในความสำเร็จของกลุ่ม ดังที่ ชาญชัย อาจินสมาจาร (2533 : 19) แสดงความคิดเห็นว่า วิธีการคิดคะแนนโดยใช้ระบบกลุ่มสัมฤทธิ์เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ดังนั้น นักเรียนที่สามารถทำคะแนนได้สูงสุดในกลุ่มของตน อาจจะไม่ใช่นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงในกลุ่มก็ได้ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนทุกคนในกลุ่ม จึงจำเป็นต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ทำให้ได้มาซึ่ง การเรียนรู้ของตนเองและกลุ่มสูงสุด สอดคล้องกับ วัชรา เล่าเรียนดี (2545 : 1) ได้กล่าวว่า เมื่อนักเรียนได้ทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จะถูกเปลี่ยนเป็นคะแนนกลุ่ม เป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน ตั้งใจเรียน และช่วยเหลือเพื่อสมาชิกให้เรียนรู้ในสิ่งที่ครูสอนอย่างแจ่มแจ้ง ถ้านักเรียนต้องการให้กลุ่ม ประสบ ความสำเร็จจะต้องช่วยเหลือกันและกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มทำให้ดีที่สุด

การสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) นอกจากจะมีการสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มย่อย และนำคะแนนของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมาคำนวณเป็นคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มแล้ว การเสริมแรงก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น การจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ในแต่ละบทเรียนนั้น นักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้ฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ด้วยการทำให้

งาน การตรวจคำตอบ ทำให้นักเรียนเห็นถึงความก้าวหน้าของตนเองและกลุ่มอย่างชัดเจนรวดเร็ว นับว่าเป็นการเสริมแรงทางบวกที่ทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสริมแรงในลักษณะของการให้รางวัล การให้คำชมเชย การให้กำลังใจ ซึ่งจะส่งผลให้ นักเรียนที่ได้รับคะแนนสูงมีความขยัน เอาใจใส่การเรียนมากขึ้น เพื่อรักษาระดับคะแนนของตน ส่วนนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำก็จะตั้งใจเรียนและพยายามทำคะแนนให้สูงขึ้นกว่าเดิม

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) มีคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และโดยรวมมีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มในแต่ละครั้งอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยมอย่างเชื่อถือได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการวิจัยโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไปใช้กับเนื้อหาการเรียนในรายวิชาการบัญชี ในระดับชั้นอื่นๆ หรือรายวิชาอื่นต่อไป
2. ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ไปเปรียบเทียบกับ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอื่นๆ

บรรณานุกรม

- Johnson, D.W. and Johnson, R.T. (1986) “*Action Research : Cooperative Learning in the Science Classroom*”, *Science and Children*. 2 (October 1986), 31-32
- วัฒนาพร ระวังบุทข์ (2543). *แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด
- กรมวิชาการ (2546). *วิธีใหม่แห่งการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ไสว พักขาว. (2544). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ : เอมพันธ์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. พิมพ์ครั้งที่4. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1987). *Learning together and alone: Cooperative, competitive and individualistic learning*. (2nd Ed). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, Inc.
- ศารทูล อารีวรวิทย์กุล (2554). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ.ปริญญาานิพนธ์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
- พจนีย์ แฝงศรีสาร.(2557). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง อาณาจักรอยุธยา ด้วยวิธีการสอบย่อยทุกสัปดาห์ กับ วิธีการสอบเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ .สืบค้นได้จาก <https://academic.prc.ac.th>. วันที่สืบค้น 17 พฤษภาคม 2565*